

Trecem pe sub curcubeu

Se întâmplă mai rar, dar ce vă spun e de o frumusețe neasemuită. Mergeam prin câmpia întinsă a preriei înspre casă, și furtuna era în față. Cerul se întunecase și parcă mi-era teamă să merg mai departe. Încă nu începuseră stropii de ploaie să cadă pe geamul mașinii, dar mă întrebam ce-o să fie dacă mă prinde potopul. Din partea dreaptă însă am văzut lumina cerului senin, și deodată, deasupra mea s-a întins un curcubeu. Furtuna în loc să vină peste mine, se îndepărta, iar eu mergeam sub curcubeu. Arcul multicolor parcă era dublu, și forma o poartă pe sub care treceam. Se amestecau în calea mea și furtuna, și ploaia, și negura, și vântul, dar deasupra mea era curcubeul. M-am gândit atunci ce minunat e Dumnezeu! În mijlocul pericolelor și a furtunilor care vin peste noi, El își întinde curcubeul legământului Său sfânt, ca să ne încredem în El, să știm că e lângă noi, să știm că El e în controlul tuturor lucrurilor. Slăvit să fie Numele Domnului!

Ne-au spus . . .

Ne-au spus la școlile din lume
De la catedre cu renume,
În hale universitare,
Cu aere autoritare,
Că Dumnezeu e doar poveste,
Că iadu-i mit, și rai nu este,
Că din prostia lui poporul
L-a inventat pe Creatorul...

*Dar totuși, îmi ridic privirea,
Și bolta-mi spune nemurirea;
Și simt în nopțile senine,
Că Dumnezeu e lângă mine...*

Ne-au spus că la-nțâmplare-s toate,
Evoluate, nu create;
Că Dumnezeu, nici pomeneală,
Nu e de luat în socoteală,
Iar Biblia-i antichitate,
Pentru mulțimi întunecate,
Cu basme supranaturale
Și cu legende populare.

*Dar totuși când citesc Scriptura,
Și mi se umple cu ea gura,
N-aud un mit rostit băbește,
Ci parcă Dumnezeu vorbește...*

Ne-au spus că oameni mari, cu minte,
Pe care nimeni nu-i dezmente,
Ca Darwin, Marx, Gagarin, Lenin,
Sau Nietzsche, Freud, Stalin, Varenin,
Au arătat cu prisosință
În cărți de mare iscusință,
Că toată lumea noastră mare
A apărut la întâmplare...

*Dar totuși, nimeni nu-mi arată
Cum s-a putut așa vreodată,
S-ajungă broasca ciocârlie,
Și calul doctor de chimie?*

Ne-au spus că nu-i eternitate
Că nu e viață după moarte,
Degeaba cinste și iubire,
Căci nu este dumnezeire,
Că totul zboară și dispăre,
În negurile de uitare;
Nici judecată n-o să fie
Căci toate sunt zădărnice.

*Dar simt deasupra mea o Mână,
Străpunsă..., gîngășă..., stăpână...
Și-un glas: „Ți-am pregătit o casă,
Te-aștept cu drag să vii la masă.” (V.P.)*

Buletin Duminical

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Bucureștii în zăpadă

Credința

Într-un studiu biblic pe care John Wesley îl ținea cu predicatorii, tema era „Credința”, și toți căutau o definiție simplă, și clară, dar n-o găseau. Wesley a spus atunci: „Haidem să vedem ce spune o soție. Chemați-o pe sora de la bucătărie să vedem ce ne poate spune!” Au chemat-o, și sora a intrat cu șorțul de lucru în camera unde se ținea conferința. Wesley i-a pus întrebarea:

— Am vrea să ne spui, ce înseamnă credința?

Femeia a răspuns imediat:

— Credința înseamnă să-L iei pe Dumnezeu pe cuvânt.

Și Wesley a spus celorlalți:

— Cred că am primit cel mai bun răspuns.

Credința nu e teorie, nu e vorbărie, nu e a aparține la o religie, ci înseamnă o viață trăită cu încrederea totală în Cuvântul lui Dumnezeu. Predicatorul D. J. Kennedy spunea: „Credința este cheia care deschide Cerul. Poți avea un inel cu multe chei, chei foarte bune, foarte scumpe, dar ca să intri la mine în casă, le poți încerca degeaba, fiindcă la ușa mea se potrivește o singură cheie. Cheia care se potrivește la poarta Cerului este credința. Nici o altă cheie nu se potrivește, decât cheia credinței”. Iar vestitul predicator Wilbur Chapman spunea: Ascultarea este singura cale care duce la slava lui Dumnezeu. Nu, ascultarea în loc de credință! Nu, ascultarea care să cârpească credința. Ci, ascultarea credinței!”

Credința în Domnul Isus este umblarea cu Domnul pe calea Lui, în ascultare de El, în dragoste pentru Numele Lui, sub călăuzirea Duhului Sfânt.. Da, credința în Domnul Isus Hristos este cheia Cerului!

Comunicări

dimineață, și, deși a fost un frig strașnic și zăpadă, ne-am bucurat să fim împreună la o masă caldă de bucurie, de părtășie și har. Următoarea masă va fi pentru cei sărbătorii în luna februarie. Sperăm lucrul acesta să devină un obicei la noi, și în fiecare lună să fim la o masă împreună.

Lecții de limba engleză:

Au reînceput cursurile de limba engleză în fiecare marți de la orele 7:00 seara. Dacă știți pe cineva interesat, chemați-i să vină.

■ Spunem bun venit la noi fratelui și sorei Costan și Maria Cârstean, părinții fratelui Dorin Cârstean. Ei vin din Bilca (Vicovul de Sus) și ne aduc salutări de la frățietatea din Bucovina.

■ Fratele Bobby Ștef a fost în deplasare de serviciu în Turcia, unde a vizitat o biserică creștină și s-a bucurat cu frații de credință dintr-o țară musulmană.

■ Ieri a avut loc cununia religioasă a fratelui Cristian Goldman cu sora Mihaela Piele. Le dorim multă fericire și har în viața de căsnicie. Tânăra familie se vor muta la Charlotte, statul Carolina de Nord.

■ Azi e ultima duminică în care sunt cu noi fratele Dan și Lizica Stan. Ei au hotărât să se mute la Atlanta, unde și-au cumpărat o casă. Ne despărțim de ei cu multă strângere de inimă, și ne rugăm ca Domnul să-i însoțească în călătoria mai departe în viață.

■ În duminica trecută a fost masa sărbătorilor, a celor care au ziua de naștere în luna ianuarie (vezi, fotografia de sus). Micul dejun a fost dat înainte de începerea serviciului divin de

Miercuri seara la serviciul divin va fi cu noi la închinăciune fratele Dr. Paul Negruț, păstorul Bisericii „Emanuel” și rectorul Univeristății „Emanuel” din Oradea.

24 ianuarie 1859

Unirea Principatelor Române, o minune istorică

După anul 1848, anul de fierbere și renaștere națională, mulți români au luat drumul exilului în Europa, dar au păstrat dorința de independență națională a tuturor românilor, adunați pe pământul strămoșesc. Țara Românească și Moldova erau prinse în semnăturile tratatului de la Balta Liman din 1849, prin care înalții funcționari ai țărilor erau numiți direct de sultanul otoman, cu acordul puterii „protectoare” aducă Rusia. Războiul Crimeii, între 1853-1856, încheiat cu tratatul de la Paris, a făcut ca țările române să fie supusă unei comisii internaționale, care să studieze reorganizarea lor. Franța dorea Unirea sub un principe străin; pentru Unire s-au pronunțat Rusia, Prusia și Sardinia; Anglia nu s-a pronunțat, problema fiind deschisă. Împotriva Unirii au fost de la început, Turcia și Austria, pentru că fiecare avea sub stăpânire teritoriul românesc. Viitorul României era în ceață.

Turcia trebuia să organizeze Divanuri Ad-Hoc, un fel de parlamente populare, care și-au început lucrările în septembrie 1857. Dar rezoluțiile separate ale adunărilor ad-hoc din București și Iași au fost aproape similare, cerând unirea, autonomia, neutralitatea celor două principate. După modelul acestor rezoluții, unirea ar fi fost doar parțială, având instituții comune, dar cu doi domni, și cu adunări de guvernare separate.

Și atunci, au urmat alegerile... La 17 ianuarie 1859 Adunarea Electivă a Moldovei a ales în unanimitate ca domn al țării pe Alexandru Ioan Cuza. La București urma să fie o luptă mai mare, fiindcă unii deputați conservatori se opuneau alegerii lui Cuza ca Domn al Țării Românești. În zilele acelea poporul a umplut străzile Bucureștiului, peste 30.000 de cetățeni, cerând alegerea lui Cuza. La 24 ianuarie 1859 deputatul Vasile Boierescu a propus alegerea lui Cuza, și propunerea lui a fost aprobată în unanimitate. Alegerea unui singur domn al țărilor Moldova și Valahia, aducea practic unirea țărilor române.

În ciuda planurilor politice ale Rusiei și ale dominației otomane, și ale schemelor politice internaționale, unirea s-a înfăptuit. Și pentru prima oară în istorie pe harta lumii a fost un petec de pământ pe care s-a scris: **România**.

*...Iarba rea din holde piară,
Piară dușmanii din țară,
Între noi să nu mai fie
Decât flori și armonie.*

*Măi, muntene, măi vecine,
Vino să te prinzi cu mine
Și la viață cu unire
Și la moarte cu-nfrățire.*

*Unde-i unul nu-i putere,
La nevoi și la durere,
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește.*

*Amândoi suntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o samă,
Ca doi brazi dintr-o tulpină
Ca doi ochi dintr-o lumină.*

*Amândoi avem un nume
Amândoi o faimă-n lume
Eu ți-s frate, tu-mi ești frate,
În noi doi un suflet bate...*

*(Fragment din „Hora Unirii”,
de Vasile Alecsandri)*